

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5To/10/2024
Identifikačné číslo spisu:	9523100356
Dátum vydania rozhodnutia:	05.09.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:9523100356.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci obžalovaného P. Q. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 5. septembra 2024 v Bratislave o námietke zaujatosti obžalovaného P. Q. rozhodol

rozhodol:

Podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku z dôvodov § 31 ods. 1 Trestného poriadku sudcovia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Juraj Kliment a JUDr. Peter Štíft sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obžalovaného P. Q. vedenej na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 5 To 10/2024.

Odôvodnenie

Na Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj NS SR) bola 14. augusta 2024 predložená trestná vec obžalovaného P. Q. stíhaného pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. e) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. b) Tr. zák. na rozhodnutie o odvolaniach prokurátora a obžalovaného P. Q. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 20. júna 2024, sp. zn. 3T/8/2023. Vec bola pridelená na rozhodnutie senátu 5T pod sp. zn. 5 To 10/2024, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR na rok 2024 rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a JUDr. Marián Mačura.

Obžalovaný P. Q. písomným podaním z 29. augusta 2024 doručeným konajúcemu súdu 2. septembra 2024 vzniesol námietku zaujatosti voči členom senátu 5T sudcom JUDr. Jurajovi Klimentovi a JUDr. Petrovi Štíftovi.

V nej okrem iného poukázal na skutočnosť, že uvedení sudcovia v rámci dovolacieho konania vedeného pod sp. zn. 5 Tdo 69/2019 preskúmavali jeho predchádzajúce odsúdenie pre zločin pozbavenia osobnej slobody vo forme účasti podľa § 21 ods. 1 písm. c) Tr. zák. k § 182 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Tr. zák., pričom jeho dovolanie uznesením z 15. apríla 2020 ako nedôvodné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietli.

Vznesenou námietku zaujatosti sa obžalovaný P. Q. domáhal, aby sudcovia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Juraj Kliment a JUDr. Peter Štíft boli vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania v jeho trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 5 To 10/2024.

Prokurátor v stanovisku k vznesenej námietke zaujatosti zo 4. septembra 2024 naopak navrhol, aby konajúci súd rozhodol, že sudcovia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Juraj Kliment a JUDr. Peter Štíft nie sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obžalovaného P. Q. vedenej na pod sp. zn. 5 To 10/2024.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Podľa § 31 ods. 5 Tr. por. námietku zaujatosti je strana povinná vzniesť bez meškania, len čo sa dozvedela o dôvodoch vylúčenia. Úkon, ktorý vykonala vylúčená osoba, nemôže byť podkladom na rozhodnutie v trestnom konaní s výnimkou neodkladného alebo neopakovateľného úkonu.

Podľa § 32 ods. 3 Tr. por. o vylúčení z dôvodov uvedených v § 31 na základe námietky vznesenej niektorou zo strán v iných prípadoch ako podľa odseku 2 rozhoduje orgán, ktorého sa tieto dôvody týkajú. O tom, či je vylúčený sudca alebo prísediaci, ktorý rozhoduje v senáte, rozhodne tento senát.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného najvyšší súd dospel záveru, že u sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Štífta existujú také objektívne okolnosti, ktoré ich vylučujú z konania a rozhodovania v trestnej veci obžalovaného P. Q..

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. pochybnosti o nezáujatosti sudcu môžu vyvolávať štyri druhy vzťahov vyplývajúce z pomeru (i) k veci, (ii) k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, (iii) k ich zástupcom alebo (iv) k inému orgánu činnému v tomto konaní. Hoci to z právnej úpravy explicitne nevyplýva, z povahy veci je zrejmé, že tieto vzťahy majú zostupnú tendenciu. Pokiaľ ide o spôsobilosť vyvolať pochybnosti o nezáujatosti sudcu s následkom jeho vylúčenia z konania a rozhodovania veci, vzťah s najväčším potenciálom je pomer k veci a na opačnej strane tohto spektra stojí pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní. Z uvedenej hierarchie vzťahov logicky vyplýva, že kým pomer k veci by mal mať v zásade vždy za následok vylúčenie sudcu, pomer k stranám konania a k ich zástupcom nemusí nevyhnutne viesť k jeho vylúčeniu a pomer k inému orgánu činnému v danom konaní by spravidla mal viesť k vylúčeniu sudcu len výnimočne, a to v závislosti od konkrétnych okolností danej veci a pri dôslednom zohľadnení povahy a intenzity tohto vzťahu (primerane viď uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2020, sp. zn. IV. ÚS 310/2020).

Okresný súd Trnava rozsudkom z 23. novembra 2018, sp. zn. 6T/76/2018, uznal obžalovaného P. Q. za vinného zo zločinu pozbavenia osobnej slobody formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. c) Trestného zákona („Tr. zák.“) k § 182 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d), písm. i) Tr. zák. a § 140 písm. b) Tr. zák. na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že

obžalovaný z pomsty voči svojej bývalej manželke Mgr. Y. Q. za to, že proti nemu ako obvinenému svedčila v trestných veciach vedených na Národnej jednotke finančnej polície Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru pod ČVS: PPZ-973/NKA-FP-BA- 2013 a pod ČVS: PPZ-891/NKA-FP-ZA-2014 a za to, že počas toho, ako bol vo väzbe v inej trestnej veci, po tom, čo sa s ním rozviedla a za spoločnosť Q. G. L. s. r. o., ktorú dovtedy obžalovaný prostredníctvom nej riadil, začala ako konateľka spravovať majetok spoločnosti a nehnuteľnosti v okrese M. v rozpore s jeho predstavami, po svojom prepustení z väzby v inej trestnej veci v presne neustálený deň v mesiaci október alebo november 2016 telefonicky kontaktoval Q. E. (stíhaného v samostatnom konaní), s ktorým sa následne

najmenej štyrikrát stretol osobne v presne neustálených dňoch až do 13. decembra 2016 a to na rôznych miestach vrátane obce M. v priestoroch kaviarne „T. I.“ a na parkovisku pri železničnej stanici, pričom pri týchto stretnutiach ho požiadal, aby Y. Q.Č. pozbavil na osobnej slobode a za týmto účelom mu ukázal rodinný dom, v ktorom Y. Q. bývala, škôlku a školu, ktoré navštevovali jej deti, ďalšie miesta a trasy, kadiaľ sa mohla Y. Q. pohybovať, poskytol mu kľúče od areálu patriaceho jeho synovi E. Q., ktorý sa nachádza v obci Q. H. a za spáchanie uvedeného skutku mu prisľúbil odmenu v doposiaľ presne neustálenej výške, z ktorej mu vopred vyplatil finančnú čiastku najmenej vo výške 5.000 eur, pričom Q. E. za účelom vykonania skutku následne oslovil najmenej dve doposiaľ presne neustálené osoby, obžalovaný dňa 9. decembra 2016 v katastrálnom území S. zadovážil prostredníctvom osoby X. Ľ. osobné motorové vozidlo značky Š. C. I., žltej farby, EČ: X. a prostredníctvom F. Q. zabezpečil prevoz tohto vozidla do obce Q.O. H., do areálu, ktorého majiteľom je jeho syn E. Q. a toto vozidlo následne najneskôr dňa 13. decembra 2016 poskytol Q. E. a ďalším dvom doposiaľ presne neustáleným osobám s tým, že dňa 13. decembra 2016 v čase okolo 07.40 hod. v M. na ulici H. T., po tom ako Mgr. Y. Q. odovzdala svojho syna Y. Q. do Materskej škôlky, A. XX, M., ju na základe vopred rozdelených úloh, pri odchode zo škôlky za použitia násilia a proti jej vôli Q. E. spolu s ďalšou doposiaľ presne neustálenou osobou vtiahli do tam stojaceho osobného motorového vozidla značky Š. X., striebornej svetlej metalízovej farby, EČ: P., s ktorým následne odišli z miesta činu aj s Y. Q., pričom ďalšia doposiaľ presne neustálená osoba ako vodič motorového vozidla značky Š. C. žltej farby s tabuľkami s EČ: X., ktoré (tabuľky) vopred dňa 13. decembra 2016 v skorých ranných hodinách Q. E. odcudzil z motorového vozidla M. I. v obci Š.H., poskytoval bezprostredne po začatí páchania skutku v meste M. doprovod Q. E. a druhej doposiaľ presne neustálenej osobe vezúcim poškodenú v predmetnom vozidle značky Š. X. tým spôsobom, že s predmetným vozidlom značky Š. C. I. žltej farby jazdil za predmetným vozidlom značky Š. X. a následne na doposiaľ neustálenom mieste Q. E. spolu s dvomi doposiaľ presne neustálenými osobami poškodenú Mgr. Y. Q. premiestnili z predmetného vozidla značky Š. X. do predmetného vozidla značky Š. C. I., žltej farby, ktorého prejazd pri jeho riadení doposiaľ presne neustálenou osobou bol zaznamenaný na kamerovom systéme obci T. S., pričom poškodenú následne previezli na doposiaľ presne neustálené miesto s tým, že Mgr. Y. Q. je nezvestná od 13. decembra 2016 doposiaľ.

Za to okresný súd obžalovanému P. Q. uložil podľa § 182 ods. 2 Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku okresného súdu podali odvolania obžalovaný P. Q. a prokurátor, ktoré Krajský súd v Trnave uznesením z 9. apríla 2019, sp. zn. 6To/17/2019, podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu obžalovaný P. Q. prostredníctvom obhajcu Mgr. Petra Kupku podal 12. júla 2019 z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. h), písm. i) Tr. por. dovolanie, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta (ako spravodajca) uznesením z 15. apríla 2020, sp. zn. 5 Tdo 69/2019, podľa § 382 písm. c) Tr. por. ako nedôvodné odmietol.

Po povolení obnovy konania vo vyššie uvedenej právoplatne skončenej trestnej veci a na podklade novej obžaloby prokurátora bývalého Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR z 11. septembra 2023, č. k. VII/1 Gv 182/19/1000-66, bol obžalovaný P. Q. rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 20. júna 2024, sp. zn. 3T/8/2023, uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. e) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistený čas do roku 2016, v priestoroch Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v A., I. č. X a v W., I. č. X, počas výkonu väzby začal plánovať fyzickú likvidáciu svojej bývalej manželky - poškodenej Mgr. Y. Q. z dôvodu, že Mgr. Y. Q. vykonávala ako konateľka spoločnosti Q. G. L., s. r. o. zásahy do majetku tejto spoločnosti, pričom dovtedy túto spoločnosť prostredníctvom poškodenej riadil a majetok spoločnosti aj považoval za svoj vlastný majetok, a súčasne z dôvodu, že poškodená vypovedala o jeho trestnej činnosti v trestnom konaní vedenom na Národnej

jednotke finančnej polície, národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru, expozitúre Západ, vedenom pod ČVS: PPZ-891/NKA-FP-ZA-2014, v rámci ktorého bol väzobne trestne stíhaný a

následne po prepustení z výkonu väzby dňa 2. novembra 2016 vyhľadal Q. E., niekoľkokrát sa s ním v období mesiacov november a december 2016 stretol na rôznych miestach, okrem iného aj v skladových priestoroch v obci Q. H., na Š. J., nachádzajúcich sa na parcelách číslo XXX/XX, XXX/XX a XXX/XX, bez súpisného čísla, ktoré dlhodobo užíval a dohodol sa s Q. E., že tento zabezpečí únos poškodenej Mgr. Y. Q., za čo mu prisľúbil finančnú odmenu, ktorú v tom čase bližšie nešpecifikoval s tým, že podľa jeho pokynov si mal Q. E. stanoviť sám formu únosu a miesto jeho vykonania ako aj osoby, ktoré mu pri tomto skutku pomôžu a pre účel únosu mu poskytol informácie o dennom režime poškodenej, ukázal Q. E. miesta, z ktorých by bolo možné poškodenú uniesť a súčasne aj trasu, po ktorej mu unesenú poškodenú dopraví do skladového priestoru v obci Q. H., od ktorého poskytol Q. E. aj kľúče od vstupnej brány a vstupných dverí a následne Q. E. vyplatil sumu vo výške najmenej 10.000 eur ako preddavok za vykonanie únosu,

pričom dňa 13. decembra 2016 Q. E., P. T. a U. F. (P. T. a U. F. sú trestne stíhaní v samostatnom konaní a o ich vine alebo nevine nebolo právoplatne rozhodnuté), v čase približne o 07:35 hodine v M., na ulici H. T. násilím vtiahli poškodenú Mgr. Y. Q. proti jej vôli do motorového vozidla značky Š. X., striebornej metalízy, s EČV: P., po tom, čo odovzdala svoje maloleté dieťa do materskej školy a následne poškodenú preložili v M., v poli, v blízkosti bagroviska, neďaleko spoločnosti Y.-N. Q., s. r. o., do motorového vozidla značky Š. C. I., žltej farby, s EČV: X., ktorého tabuľky boli v daný deň odcudzené z iného motorového vozidla, VIN čísla S., pričom toto vozidlo Š. C. I. im na tento účel zabezpečil a následne poškodenú previezli Q. E. a P. T. do objektu skladových priestorov na Š. ulici v obci Q. H. na vozidle Š. C. I., pričom U. F. odišiel na motorovom vozidle poškodenej a

následne si vyzliekli Q. E. a P. T. vrchnú časť ošatenia, šál, čiapky a rukavice, ktoré mu Q. E. odovzdal a vzápätí z areálu skladových priestorov P. T. odišiel a s unesenou poškodenou Mgr. Y. Q. čakal iba Q. E. na jeho príchod, ktorému po svojom príchode do areálu skladových priestorov vyplatil druhú časť odmeny vo výške 15.000 eur a súčasne vytiahol z vnútorného vrečka svojej bundy aj nezistené listiny formátu A4, ktoré prinútil poškodenú podpísať a počas toho opakovane poškodenú fyzicky napadol údermi rúk do tváre, zviazal ju s pripravenou železnou reťazou, ktorú uzamkol z prednej strany pripraveným zámkom, pričom na nesúhlas Q. E. s týmto jeho konaním reagoval slovami: „odíď dokedy môžeš“ poslal Q. E. preč a zamkol za ním vstupné dvere skladového priestoru a po odchode Q. E. zo skladového priestoru, najneskôr v čase do 16. decembra 2016 za presne nezistených okolností a presne nezisteným spôsobom poškodenú Mgr. Y. Q. usmrtil, jej telo vložil do tmavozeleného plastového sudu, ktorý naplnil presne nezistenou tekutou zmesou, obsahujúcou aj kyselinu sírovú a kyselinu chlorovodíkovú v nezistenom pomere v úmysle zahľadiť následky svojho činu a na likvidáciu tela poškodenej, pričom v dôsledku pôsobenia týchto kyselín prišlo k rozpusteniu tela poškodenej, ktorého pozostatky boli nájdené dňa 3. júna 2021 pri prehliadke v zaistenom plastovom sude, ktorý obsahoval chemickú látku a tukovú vrstvu biologického pôvodu s chemickým zložením vápnika a fosforu, s trichologickými pozostatkami vlasov, náušnicou a zubnými plombami.

Špecializovaný trestný súd obžalovanému P. Q. za to uložil podľa § 144 ods. 2 Tr. zák. nezistiac žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák. a nezistiac žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 8 Tr. zák. trest odňatia slobody na doživotie, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň mu podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil aj trest prepadnutia vecí, a to: jeden kus tmavozeleného plastového suda na dažďovú vodu s vekom, s objemom 220 litrov s čiarovým kódom číslo XXXXXXXXXXXXX. Napokon mu podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil povinnosť nahradiť poškodeným:

1/ Y. Q., narodenému XX. U. XXXX, trvale bytom M., W. XXX, nemajetkovú ujmu vo výške 100.000 (jednostotisíc) eur a

2/ P. Q., narodenému XX. Y. XXXX, trvale bytom M., W. XXX, nemajetkovú ujmu vo výške 100.000 (jednostotisíc) eur.

Na základe vyššie uvedeného konajúci senát dospel k záveru, že v posudzovanej veci nejde vyslovene o prípad, ktorý by sa dal subsumovať pod ustanovenie § 31 ods. 3 Tr. por., ale vzhľadom na súdom prvého stupňa ustálené skutkové okolnosti prípadu z hľadiska motivácie obžalovaného P. Q. a na skutkové okolnosti týkajúce sa pozbavenia osobnej slobody poškodenej Mgr. Y. Q., ktoré sa v obidvoch konaniach (pôvodnom a aj po povolení obnovy konania) prelínajú a ktoré už zo strany konajúcich sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Štífta boli už raz v dovolacom konaní preskúmané, samozrejme nie z pohľadu samotných skutkových okolností, ale v rámci možného porušenia práva obžalovaného P. Q. na obhajobu, zákonnosti dôkazov, druhu uloženého trestu a právnej kvalifikácie, je uvedená objektívna okolnosť dôvodom na vylúčenie uvedených sudcov podľa § 31 ods. 1 Tr. por. pre ich pomer k veci, keďže v predchádzajúcom dovolacom konaní v tejto trestnej veci už čiastočne prezúmovali svoj právny názor.

V tejto časti je teda námietka zaujatosti obžalovaného P. Q. dôvodná, nie však preto ako sudcovia JUDr. Juraj Kliment a JUDr. Peter Štíft v predmetnej veci v rámci dovolacieho konania rozhodli, ale preto, že v predmetnej veci, v ktorej sa niektoré časti rozhodnutí v rámci dovolacieho a teraz prebiehajúceho odvolacieho konania vzájomne prelínajú, už prezúmovali svoj právny názor. Uvedená objektívna okolnosť by nepochybne viedla k oznámeniu zaujatosti zo strany konajúcich sudcov nebyť toho, že členovia senátu 5T sudcovia JUDr. Peter Štíft (od 19. augusta 2024) a JUDr. Marián Mačura (od 15. augusta 2024) čerpali dovolenku až do 2. septembra 2024, pričom obžalovaný P. Q. vzniesol námietku zaujatosti aj na tomto základe už 29. augusta 2024 s jej doručením práve 2. septembra 2024.

Pokiaľ ide o ďalšie dôvody, ktoré obžalovaný P. Q. uviedol vo vznesenej námietke zaujatosti, tieto konajúci senát vyhodnotil ako právne irelevantné, keďže išlo len o difamujúcim spôsobom prezentovanú kritiku rozhodovacej činnosti senátu 5T, ktorú obžalovaný založil a odvodil len a len od medializovaných vyjadrení iných obvinených, obžalovaných a odsúdených osôb. Rovnaký záver platí aj vo vzťahu k obžalovaným P. Q. deklarovanému vzťahu konajúcich sudcov k osobe dozorového prokurátora. Uvedené okolnosti v celom ich súhrne by k vylúčeniu sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Štífta nevedli, čo napokon bolo deklarované v celom rade predchádzajúcich rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, keďže dôvody týchto námietok sa u obvinených/obžalovaných permanentne opakujú.

Z týchto dôvodov odvolací senát v zložení uvedenom v hlavičke tohto rozhodnutia o vznesenej námietke zaujatosti obžalovaného P. Q. rozhodol tak, že sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Štífta vylúčil z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 5 To 10/2024.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú je potrebné podať do 3 (troch) pracovných dní od oznámenia tohto uznesenia na Najvyšší súd Slovenskej republiky. Podaná sťažnosť nemá odkladný účinok a bude o nej rozhodovať Najvyšší súd Slovenskej republiky.